

SNG NOVA GORICA - Plesno dramska uprizoritev ON/A

Močan klic k ljubezni

Na odru slavospev ljubezni in resnici - Predstava je nastala v koprodukciji z MN Dance Company

NOVA GORICA - Ljubezen je večna, racionalno neulovljiva, neizpeta, skrivnostna sila, ki človeka spremlja od svojega zavedanja dalje. Je to, o čemer upamo, da znanost ne bo nikoli manipulirala z različnimi (ne)genetskimi posegi, saj je ljubezen naše bistvo, pa naj gre za trpljenje ali žalost, vznichenost ali veselje. Ljubezen nas polni in izvotli, nas napaja z nesluteno energijo in utruja, je sinteza celotnega človekovega bivanja na Zemlji in zato ni, ironično povedano, predispozicija romantičnih nežnih duš, marveč slehernega. V modnem primežu ali zaradi nezmožnosti ljubiti in nezmožnosti v množici vzljubiti in najti svojo sorodno dušo, pa si mnogi delajo utvare in slepijo sami sebe, da se da shajati tudi brez ljubezni in da je zavezanost tako imenovanemu singelstvu dobra izbira, pri čemer pozabljajo na lastni rojstni izvor. Ljubezen je seveda stvar para, moškega ali ženske ob nas, je vir energije, z ljubeznijo smo osebno izpolnjeni, po ljubezni hlepimo, čeprav večkrat pozabimo na njeno nenehno prišepetavanje, da izpolnitev ni v tem, da nas kdo ljubi, ampak da ljubimo. Seveda, sestavni del ljubezni so tudi ljubosumje, razhajanje, boleča izguba in nenehno vračanje. Ljubezen je večkrat tudi hoja vrhovodca po tanki niti do izpolnitve.

Tako govori plesno dramska predstava **ON/A** na odru **SNG Nova Gorica**. Nastala je v koprodukciji z MN Dance Company in je v okviru abonmajske sezone (program plesa) novogoriškega teatra premierno zaživela v četrtek, 16. novembra, (na koncu stoječe ovacije občinstva). Postavitev, ki je bolj ali manj skupinsko delo plesalcev Nastje Bremec Rynia, Michala Rynie, Tjaše Bucik, Giordana Orchija, Hanne Roeckner, Marie Pie Taggio ter Jana Valentiniča in igralcev Maje Nemic in Jureta Kopušarja, ima vendarle svojo zamisel v konceptu para Rynia, Ane Kržišnik Blažica in Maje Nemic. Na oko je plesni del vrhunsko izoblikovan in podan, a tu se moje znanje o poteh sodobnega plesa, te izjemne zvrsti umetnosti,

Ob plesalcih nastopata v predstavi tudi igralca Jure Kopušar in Maja Nemic

tudi konča. Zato ne morem tvegati poglobljene analize, ki ima svoje zakonitosti in parametre, kot jih ima pač vsaka umetnost. Držim se Prešernovega načela, naj kopitar sodi le čevlje in naj se ne spušča na področje, za katerega ni strokovnjak.

Kljub temu nekaj intuitivnih opažanj: malo preko ure trajajoča uprizoritev se diči z dinamično koreografijo, ki ji tempo narekuje glasba Diaphana in Viperstona (slednji trio jo izvaja v živo). Izbor besedil podajata Nemčeva in Kopušar (tudi učinkovita pronicljiva spevnost) s pravšnjiimi poudarki, najprej kot glasova iz neoprijemljivega sveta nekdanjosti, sedanjosti in prihodnosti, potem na odru živi odrski posebitvi ljubezenskega čustva, kot smo ga opisali uvodoma. Plesno in igralsko je uprizoritev jasna, povedna, z dobro izpeljanim dramaturškim lokom, mestoma dramatična, mestoma sproščujoča, celo radoživa in ironična, po drugi strani pa fizično surova.

In da se vrnem na svoja tla: v celoti je postavitev trdno zgrajena, iz nje veje poetičnost, ki seveda ni stkana le iz dišečih rožic, poezija je vse, kar predstavlja čustveno, a tudi fizično zaledje človeka. Poezija je resničnost, prestavljena na umetniško potenco, v globine psihe, je

esenca resnice same po sebi. Imanenca. Zato se poezije družba boji, ker ni za vsakogar. Tudi ljubezni se boji, ker je ljubezen poezija v vseh njenih odtenkih. *ON/A* pa je močan klic k ljubezni. Kljub svoji izmuzljivi naravi, krhkosti in krutosti obnem, ljubezen osmišlja. To je veliko sporočilo resnice novogoriške premiere. A kdo je danes še pristaš resnice?

Marij Čuk